

ŽEMAITIJOS FENŲ LEIDINYS LEIDŽIAMAS NUO 1986.08.06(03)

• FENZINGO ANTRASTĖS KONKURSAŠ BAIGĖSI. ĮYKYO TAIP, KAD TEKO IMTIS „KRASTUTINUMO“, NES PIRMAS IR ANTRAS ANTRASTIŲ VARIANTAI SUKINKO DAUGIAUSIAI, BET PO VIENŲDA BALŲ SKAIČIŲ NUSPĖSŲTA IMTIS „KOMPROMISO“ – SUJUNGTI ABŲ ANTRASTES. NA BALTŲ REZULTATŲ – ATSIŲĖPKITE.

zona-X Nr. 8

NETRUKUS ATGIMS LEGENDINIS

„Vilties daigas“! Į fenzing perkeliamas „Zonos X“ skyrelis.

„FAJETAI“ 1992-94m (iki 05.20d.)

„Vilties daige“ bus galima rasti žinučių apie klubo, viso Lietuvos fendomo gyvenimą, straipsnelių „Vilties daigo“, „Pavadinimo“ konkursų temą. Galėsite pasiskaityti teorinių straipsnių apie kartografinę fantastiką. Spausdinsime recenzijas, vertimus, biografijas ir istorinius straipsnius bei žinutes. Bus iliustracijų. Kai kurie numeriai bus specialiai skirti vieno autoriaus kūrybai, ekspresinformacijai.

Leidinyje bus leidžiamos kelis kartus per metus „Denebolas šviesa“ bus literatūrinis ir įvairių konkursų fenzingas, kuriame propaguosime ir kartografinę fantastiką bei kryžiažadžius. Spausdinsime įvairių autorių kūrybą, o taip pat ir poeziją. Bus laišky ir nuomonių skiltis.

Atsiprašome už praėjusioje D.Š. paliktas klaidas (Lietuvos fendomo istorijoje kartoschemose „Pulsara“ gimimo metai turėtų būti 1995m. Įgimtį stokoje „Darada“).

„DENEBOLOS ŠVIESA“ Nr. 2 (60)
 ŽEMAITIJOS FENŲ LEIDINYS LEIDŽIAMAS NUO 1986.08.06(03)
 REDAKTORIUS: ARNOLDAS KALNIKAS
 ADRESAS: A. KALNIKUI 5631, VIEŠVĖNAI, TELŠIŲ RAJ.
 PARENGTA 1998.02.04
 TIRAŽAS 25 egz.
 OFICIALI FENZINGO KAINA 1 Lt. 50 ct.
 KITAS NUMERIS 1998.04 MENESĮ

Poezija 4

INGOJA

x

Ji nepasiekiamo,
Viliokė koprizinga princesė.
Tos švintinės chameleonų akys
Jaudino, svairina, kviečia.

- Įkopti stiklo kalną,
Išbandyk save, klajūne,
Gal numalšinsi pažinimo troškulį,
Kurį suteiks tau gėrio taurė.

Tos švintinės chameleonų akys.
Ką jos slepia?
Mana kelionė nebaigta,
Bet aš sugrįšiu.

1998.01.28

REGINA SILICKAJA

x

Saulė leidžiantis miegoti
Mano siela pradeda svajoti
Apie tai, kas gyvena tik fantazijos būty
Apie tai, kaip žydi lotosai vandeny.

Mano trumpalaikės Laimės laivas
Pasineria žvaigždžių bedugnėn
Irgalingos gyvybės Okeano laikas
Sudaužo sekundes į Pažinimo Ugnį.

APIE 1993

NOMEDA JANKAUSKAITĖ

x

➤ AŪŠRA IŠNARSTĖ
KILIMĄ ATOGRAŽŲ
ATOMUOSE.

SAULIAUS BUČINO PIEŠINYS

DE ARNIS

x

Lietaus lašai
Nagrinėja žolę,
Į žemę sminga
Gyvasties vėsa.

1998.01.14

Adolfina

VARNELIENĖ

Gyventi, kad žodis taptų kūnu

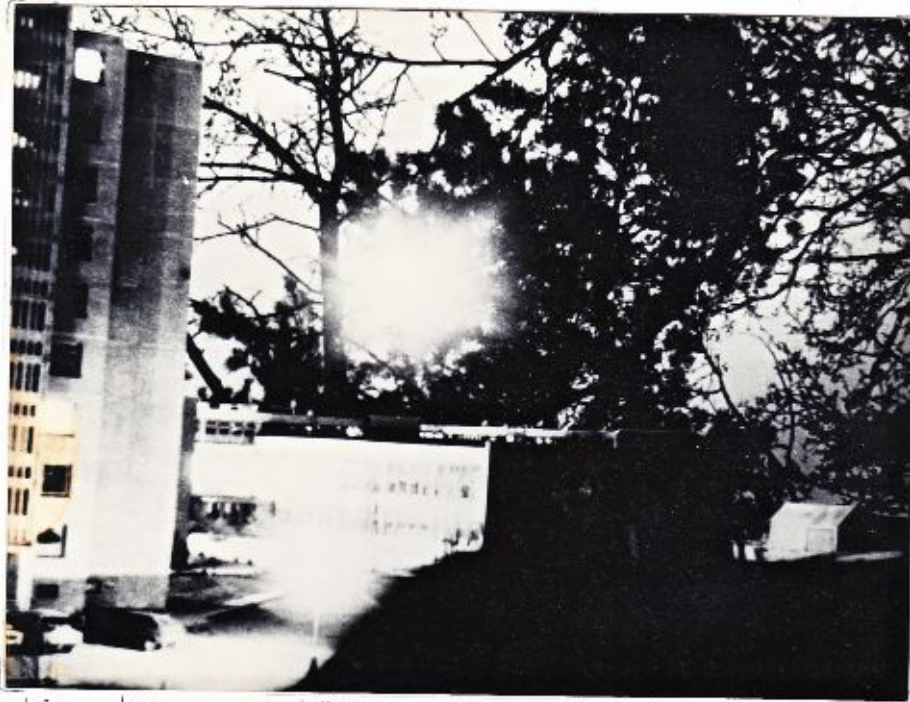
Fantastiinė novelė

Sparnuotos mano mintys skrido miesto bokštais, namų stogais ir ju kaminais, iš kurių ramia srovėle kilo į erdvę balti šešėliai, o bažnyčių bokštai spindėjo saulėje sidabrine ugnimi. Horizonto platybėje mėlyna pasloptingos

girtos. Pagavau savo mintis plačioje ir erdvioje gatvėje. Dėmesį patraukė keistos takelis. Po permatoma kaip ledas danga ~~vešėjo~~ įvairiaspalvės gėlės. Stiklinis takas kopė į kalvelę. Apstulbintas šio reginio buvau krustelti, buvau sutrypti tų nuostabų gėlynų. Takelis iš abiejų pusių saugoją aukšti tamsiai žali krūmai, kurių viršūnės, šakomis susikibusios, rezgė pasloptingą tunelį. Vistik žengiau nedrąsų žingsnį. Kažkokia jėga užvaldė mane, ir aš pasileidau tekinas tuo taku, užmiršęs išmintingą patarimą - nemesti kelio dėl takelio. Nentrūkus praretėję krūmų lapija, tunelis pasibartė, ir aš atsidūriau sraunios upės pakrantėje. Jos vandens bangos baltų putų putų vainikais plakėsi į vešlia žolė opaugusius krantus ir, tartum viliodamos mane, plaukė tolyn. Kitroje upės puseje saulė audė auksinį nuometą, nutiesdama jį manai sielai nepasiekiamą tolumą. Ji traukė mane. Aš pasinėriau į sraunų vandenį ir yriaisi yriaisi. Vėsus bei tyras vanduo galvino mane. „Lė kur ši jėga?“ - nustebau, kai atsidūriau sausumoje. Toks pat stiklinis takas vedė į aukštą kalną, nuo kurio

3

NUKĖLTA

malėsi daug laukšėliai namai. Jie dengė stėnį. „Kas tai?“ – sukosi mintys, o širdies balsas priekaištینگai pertarė: „Tai tavo miestas, ar tu jį neatpažįsti?“ Šalia savęs pajutau švelnų alsavimą ir išvydau tartum angelo rūbais apsirengusią mergaitę, kuri padavė man ranką ir galvos mastu pakvietė eiti. Aš ėjau su ja, žvalgiausi ir man atrodė, kad čia jau esu buvęs. Pievų ir daržų plotuose įvairiaspalviais stogais švietė gražūs namai, apsupti liepų, beržų, topolių žalia lapija. Kur ne kur žydėjo jazminai, olyvos, putiniai. Man šypsėjosi praeiviai lyg seni pažįstami. Regėjau jų mintis – jose viskas buvo tikra, gryna ir nuoširdi. O baltoji mergaitė ėjo tylėdama – jos akys prašė nieko neklausinėti. Poklusniai ėjau su ja, ir jau buvo aišku, jog ši kelionė – mano sąžinės išbandymas. Priekaištavau sau – kaip galėjau užmiršti gimtinės takelius, jos istoriją, žmones, gal jau seniai laukiančius manęs sugrįžtančius. Vedlė sustojo prie baltos

kaip gulbē namā. Virš siuroy kolony švītēja užra-
 šas: „ir žodis tapā kūnu...” Atsivēre mana akys:
 kiek daug per savo gyvenimą prikālbėjau gražiy
 žodžiy, žarstydamas juos i visas puses. O darby?
 Ar daug ty mano gyvenimo žodžiy virto kūnu-
 gerais darbais. Štai kodēl rimo mana siela, -bal-
 toji meigaitē neleidorkālbēti. Privalėjau brandin-
 ti širdies žodi. Atsisukuu ir norėjau padēkoti
 meigaitēi už nebyliq pamokq, tačiau jos jau
 nebebuvo, tik toli, virš švītiniq miesto bokšty,
 virš švītiniq miesto bokšty, virš septyniq kal-
 vy išgirdau tylq, bet skambq balsq:
 - Gyvenk, kod žodis taptq kūnu!

PABAIGA

Svečias

Arnoldas Kalnikas

FANTASTINĖ NOVELĖ

Ant palangės nukrito lašas, o kambaryje, kuriame
 sėdėjo Erikas, suskamba ilgai tylėjęs telefonas. Tas
 garsas nuvilnijo pō visq patalpā, kurioje buvo la-
 bai daug seny ir apdulkejusių knygų.

Telefonas nurimo. Viduje vėl tylu. Tik už langa
 pasipylė reti ir vėsūs Lietuvos lašai. Ir ne vien jie
 trikdė tylā. Šoligalviu nuaidėjo pavargusia žmo-
 gaus žingsniai. Jie artėjo namā, kuriame gyvena vie-
 nišas Erikas, link. Paskui garsy harmoniqq papildė
 netikėtas bārbenimas i laukujas duris. Duslas ir
 kažkoks nedrqsus. Vyriškis pakilo nuo krėsto.
 Bandė išblaškyti niūriq rudeniņę nuotaikq, kuriq
 pagimdė lietūs ir pilkšvas dangus. Šeimintikas,
 perėjęs kambari, atsivėrė visai tamslame ko-
 ridoriuje. Jo gale - durys, i kurias kažkas beldė-
 si.

- Užteikite.

Bež durys neatsivėrė, nors ir buvo atrakintos,

tik kažkas pasigirdo šlapus ju. Tai buvo balsas. Slāpus, kažkoks nežemiškas:

- Nenorėjau būti nemandagus, todėl pasibeldžiau. Ēriką labai nustebino netikėtas svečias, kurio niekur nesimatė.

- Kas jūs toks ir kodėl jūs niekur neregėti? Jei dar neužėjote į vidų, užeikite. Lauke juk lyja.

Nematomas svečys prabilo apie visai kitus dalykus, namo šeimininkui sukeldamas minčių sumaištį.

- Aš ne žmogus ar jor dvasia. Ne paltėrgeistas ar pusislėpęs ufo-naučiukas.

- Tai kas gi? - nekantrovo vienišas.

- Aš visiškai tavęs nesuprantu.

Svečias nelaukė. Jor balsas ramiai nupleveno erdvę:

- Namų dvasia. Ne bildukas, or žggerorja.

- Tai klideshow.

- Tai tikrovė.

aiškino ateivis. - RENALDO ŽILINSKO FOTOMONTAŽAS
Jei nekantrovi, tuoj paaiškinsi.

Nesulaukęs Ēriko žodžių jis vėl prabilo:

- Nefantazuoju: sudegė mano kūnas - namas. Tavo namas, pastebėjau, - tuščias. Aš negaliu gyventi be kūno...

- Tuščias? - šeimininkas buvo priblokštas.

- Iki šiol čia negyveno jokia žggerorja.

Ērikas, iki šiol stovėjęs vidury ašlos, dabar atsirėmė į sieną. Tarsi į gyvą padarą. Neilgai trukus, ėmė

apsi-prasti su nekasdieniniu nuotykiau.

- Aš būsiu tylus, - lyg įspėjęs šeimininko mintis

Ištare atcevis, - visiškai tau netrukdysiu.

Sunku buvo patikėti. „Ar iš tiesų, - suabėjavo namo šeimininkas, - nepavojingas?“

Bet argumentų, kurie skatintu priimti nepaprastą gyventoją buvo kur kas daugiau negu abejonių, netikrumo ar net priešiško. Visų pirma juk ėrikas buvo vienas.

-Aš sutinku.

Neprabėgo nė kelios dienos, kai paslaptingoji žggerojo įrodė savo buvimą. Antrą valandą nakties ėrikas išvydo moters siluetą. Visiškoje tamsoje. Tai buvo žovi ir grakšti, ilgaplaukė būtybė, numetusi nuo rašomojo stalo dar senelės laikų kristalinę vazą. Sukės bylojį realybę. Namų šeimininkas iš tiesų nebebuvo vienas. Naktįje apsireiškė namo siela.

tai buvo apsakymas išserijos „Žggerojo“

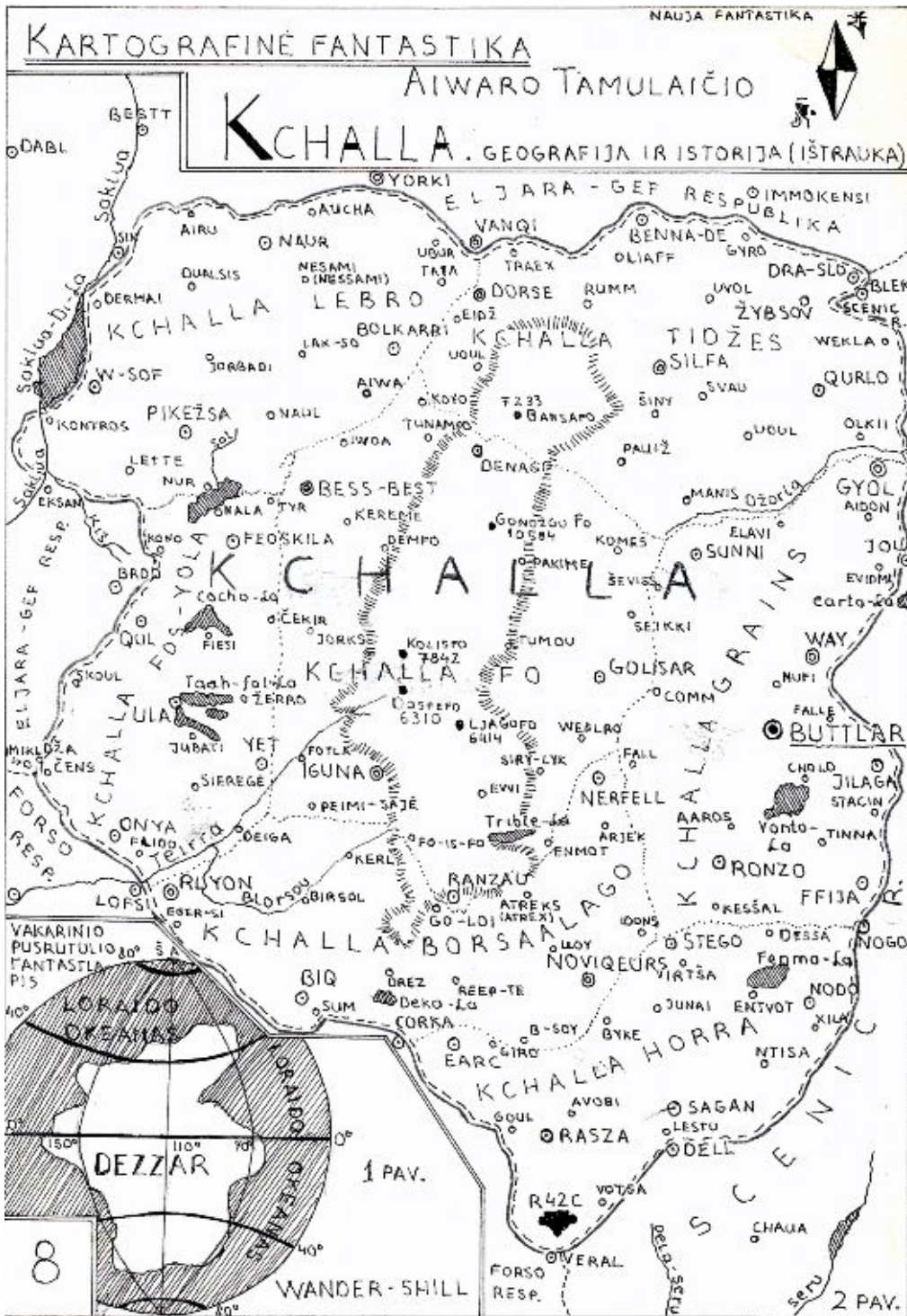
SAULIAUS BUDINO PIEŠINYS

D
E
N
E
B
O
L
O
S
Š
V
I
E
S
O
S

„DENEBOLOS ŠVIESOS“ redakcija skelbia naują konkursą! Tai „Fantastinės pasakos be galų“ konkursas. Fenzino adresu galite siųsti įvairaus ilgio ir turinio rimtas ir juokingai skambančias pasakas. Konkurso sąlyga: kūrėliai turi būti originalūs savo turiniu. Pasakos privalo būti fantastinės. Laukiame jūsų kūrybos iki 1998.04.014 d.

7

PIRMYKSTIS
IGUANODONAS

3 PAV.

WANDER - SHILL IR ŠIS BEITAS APIE KCHALLA

Ramiame (astronominiai reiškiniai atžvilgiu) Galaktikos regione, Sembros žvaigždės aštuntojoje planetoje, vadinamoje Wander-Shill vardu, staksą didžiulė sausumos teritorija - Dezzor žemynas, kuri iš visų pusių skalauja Loraido okeanas (žr. 1 pav.). Žemynas administraciškai suskirstytas į 58 respublikas - gvinderus. Jų plotas labai įvairus. Kiekvienas gvinderas

turi savo pavadinimą ir sostinę.

Visas Dezzor žemynas apgyvendintas protingomis biologišomis būtybėmis, kurių protėviai, Iguanodonai, buvę čia atgabenti iš tolimos planetos - Žemės. Ten jie buvo išvesti selekcinio būdu. Savoime kyla klausimas. Kaip galima išsivysčiusius Iguanodonus tapatinti su žmonių civilizacija? Tai galima paaiškinti savotišku Wander-Shill planetos sukimusi. Apie oš) ji apsisuka stebėtinai greitai. Dėlto pagreitejo planetos biosferos veikla. Organizmai vystosi labai sparčiai. Remiantis šiuo fenomenu buvo sukurta dabartinė Aiwatronsą pagreitejimo teorija. Targi, po sparčios evoliucijos laikotarpiu Iguanodonai tapo mažesni, nebeliko uodegos, oda persiformavo į minkštesnį ir tampresnę. Rankinė ir galūnės (žr. 3a. pav.)

Visame žemyne homo Iguanodus rasė kalba Mibara kalba.

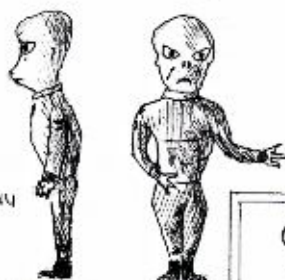
Dezzoriečių gyvenimo lygis atspindi tai, kad jie pradėjo statyti signalines stotis, kurių paskirtis fiksuoti signalus, pasiklydusius ra-

DABARTINIS HOMO IGUANODUS

ŪGIS:
150-200
KRŪT.L.:
85-100

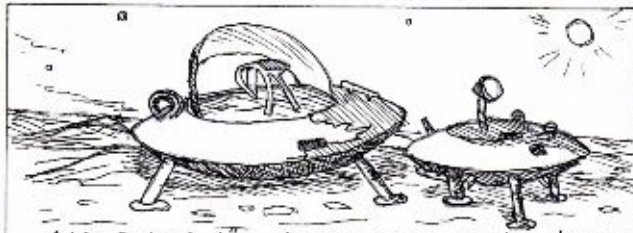
KITŲ DUOMENŲ
NĖRA

3a. PAV.

9

radijo bangų diapazone. Signalinis spindulys siekia kelis šimtus šviesmečių. Dezzarečiai šifruoja signalus ir informaciją panaudoja savo civilizacijos tobulėjimui.

„ALNAFEBAS-1“ ir „ALNAFEBAS-2A“ 4 PAV.
PIEŠTA IŠ NUDTRAUKOS (RED. PASTABA)

x x x

Labiausiai išsivystęs givinderas Dezzare-Kchallo (žr 2 pav.) Šis givinderas plyti pačiame žemyno viduryje. Respublika gan kalnuota vietovė, bet patys didžiausi

si žemyno kalnų masyvai išsidriekę į šiaurės rytus nuo Kchallės. Visas šios respublikos plotas siekia 62 tūkst km².

Kaip ir visi givinderai, Kchalla suskirstyta į rajonus, kurie vadinasi Kchalla Lebros, Kchalla Tidžės, Kchalla - Fos, Kchalla Fos - Yola, Kchalla Grains, Kchalla Borsaa-Lago ir Kchalla Horravardais. Respublikos sostinė - Butlar, kuri įsikūrusi Kchalla Grains rajone. (žr. 2 pav.)

Norint išsamiau susipažinti su givinderu Kchalla, reikia apžvelgti kiekvieną jos rajoną. Tačiau plačiau ši kartą apsistosis prie pietinio respublikos rajono - Kchallės Horros. Pagrindinis rajono miestas Sagon randasi netoli nuo sienos su kaimyniniu givinderu Scenic (skėnik). Visa rajono teritorija neviršija 8 tūkst km². Didžiausi miestai Rasza, Žarc, Stego ir Noda išsidėstę toli vienas nuo kito, bet tarp jų palaikomas glaudus epsulon sensoravimo ryšys (ryšys veikia neutronų sklaidomuoju greitintuvu principu). Kchalla Horra - vienintelis rajonas givindere, turintis signalinę stotį R42C. Apskritai (ūberkaupit vok.) Kchalla Horroje bazuojasi visa respublikos techninė jėga. Mažame miestelyje Byke dirba keli šimtai „vidinio hidrospragimo“ specialistų, kurie bando sukurti pirmąjį Wander-Shillo planetoje vertikaliai pakylanti devibracinį skraidantį aparatą. Sukurti bandomieji modeliai „Alnafebas-1“ ir „Alnafebas-2A“ teikia daug vilčių (žr 4 pav).

Netoli signalinēs stāties R42C yra miestelis Votsa. Ten nemažai chemijas mākslā zināņu banda atrasti jaunus ažišilo gavybas būdus. Ažišilas – milžiniškos enerģijas kuplās skystis. Ja palīdzība galimā sukurti milžiniškā kupolā, apjuosiantī planetā. Šī sfera garantuotū planetas saugumā priešīšky civilizāciju atžvilgū. Ažišila apvalkolo neįmanoma promuštī. Iki šīol ažišilas išgaunamas mažais kiektais iš ļabai tālimū planetū psi transportavimū būdu.

Judanētoji planetas paviršūmi tehnika gamināma Stego ir Noda miestuosē beigretū jū ikurtuosē miesteliuosē – palydovuosē Vurtšoje, Desoje, Entvotē, Xilōje. Paslaptingos karā tehnikos gamykla yra netoli dykumos miesteliā Ntīsos.

Fenma – La (La reiškia ežerā) – vienintelis ežeras Kchalla Horra rajonē.

Rajonas ribojasi su Scenic ir Forsa gvinderais (zr.3p)

Sekantis Kchalla Borsaa Lago, rajonas žymus tuo, kad senovėje toje vietoje vyko lemiamas mašis tarp Iguanodonų, dezzaričių protėvių, ir stegozaurų, karingos ir žiaurios gyvūnų genties. Šia rūši, Wander-Shillo planetā atgabeno pratingos būtybės iš Didžiojo šuns sistemės, kuomet tarp jų ir žemiečių vyko genētinis išgyventimā karas. Iguanodonai netikėtai nugalėjo savo priešus ir tai nulėmė tolimesniū jų vystymąsi. Pagrindiniame Kchalla Borsaa Lago mieste Rylon ikurtas Iguanodonų ir stegozaurų archeolōginis muziejus. Ten savo rodinius demonstruoja vyriausios Kchallas respublikas archeolōgos Dull-Facas, kilęs nuo miesteliā Aiwa (Kchalla Lebra).

PAAIŠKINIMAI: „Kchallas...“ žemėlapyje šie ženklai reiškia: — GVINDERO SIENA; --- AP-LINKINIŲ GVINDERŲ SIENOS; — RAJONŲ RIBOS; — EŽERAI BELUPĖS; • KOLISŲ 7842 – KALNAI IR JŲ VIRŠŲŲ AUKŠTIS; — PAGRINDINIS KALNŲ MASYVAS KCHALLŲS CENTRINĖJE DALYJE. SPĖJU, KAD ŠI MASYVŲ SUPA PLOKŠTICALNĖS, AUKŠTUMS, KURIOSE VYRAUJA DYKUMŲ GAMTA (RED. PAST.). © BUTTLAR RESPUBLIKOS BOSTINĖ, ©.E. – KCHALLŲ MIESTAI.

APIE AUTORIU

„Kchallas...“ kūrėjas, LCFK „TRANSSFERA“ prezidentas, fenzinā „Apgaulinga žvieso“ redaktorius yra originalus fantastas kūrėjas. Jis rašė fantastinius (SF) apsakymus, organizavo ne vieną idomū

konkursą. 1995 m. jis mokėsi kartografinės fantastikos pagrindū. Delta tuomet į Jānovā keliavo „K.F.“ teoriniai laiškalai, o iš ten – namū darbai. Čia – vienas iš tokiū namū darbū pastekusių viešvėnus. Tikėkimės, kad Aiwaras sukurs ir daugiau šitokiū ir dar geresniū K.F. Sėkmės JAM. RED.

ŠIS PIEŠINYS „PASISKOLINTAS“ IŠ „EUROCONAS, BALTCONAS, LITUANICONAS. FANTASTU KONVENTAI“ INFORMACINĖS BROŠIŪROS (1996 m.)